

Σταμάτα ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιο-
[μά] / των αὐτοῦ καὶ ἐντίνει το καὶ παραδίνει τον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ εἰρημένου
ἀγοραστῆν νὰ τὸ κάμη ὡς [θέ] / λει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν
του πουλήσειν χαρίσειν ψυχικόν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξ[ῆς] / ὁμολογώντας ὁ αὐτὸς κύρ
Γεώργης πὼς εἰς τὰ τορνέσια ὅπου ἔδωσεν εἰς τὸ αὐτὸν χωράφι στὰ / εἴκοσι ἓνα
εἶναι λέγειν τὰ ἔξε ρεάλια ἀπὸ τῆς γυναῖκας του τῆς κερά Φρανγγούλας λέγοντας
καὶ / ἡ εἰρημένην Σταμάτα πὼς τὸ αὐτὸν χωράφι ἦτον ἀγορά ἀπὸ τοῦ ποτὲ ἀντρός
τῆς καὶ ἐπούλησέν / το πάλι διὰ χρέος ἐδικόν του ὅπου ἐχρεώσται τοῦ μισέρ Φιλίπ-
πῆ Λουρδᾶ ρεάλια ἑννέα καὶ τοῦ μισέρ / Γιάννη Θεολογίτην ρεάλια ἑντεκα [[δ]].
"Οθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμειναν κοντέτοι καὶ ἀνεπαμένοι / ὁμπλιγάροντας καὶ ἀπο-
μείνοντας ἡ αὐτὴν πουλήτρα καὶ τὰ καλάν τῆς νὰ μαντινιέρου καὶ νὰ ντεφεν / τέρουν
τὸν αὐτὸν ἀγοραστῆν κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν
τῆς πα / ρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοι 10/
ὁ ἀλληλογήσας / νὰ τὰ ζημιοῦται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνοντας ἡ
παρὼν πουλησία νὰ ἔχην / τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν
μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας παρακαλετὸς: —

/ — Ἰωάννης Μπερνόρος μάρτυρας —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας —

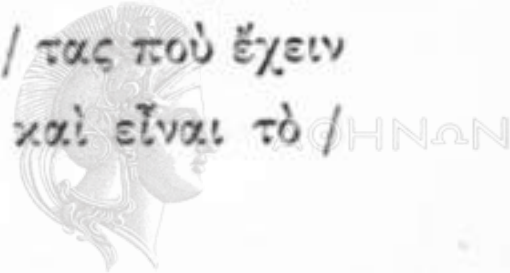
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

169

Ἑρμηνευτικὴ πράξις

φ. 97ν

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 15/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου / ἐδῶ παρὼν ὁ κύρ Γεώργης τοῦ Ρίζου
καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κερά Σταμάτα γυνὴ ποτὲ Σταυριανοῦ Μανώλη Ζευ / γοῦς
λέγοντας ὁ αὐτὸς κύρ Γεώργης πὼς τὰ ἔξε ρεάλια ὅπου νουμενάρειν εἰς τὴν ἀγορά
ὅπου ἐγὼ / ρασεν ὁ αὐτὸς Γεώργιος / τὸ χωράφι / ἀπὸ τῆ λεγομένη Σταμάτα πὼς
εἶναι τῆς γυναῖκας του εἶναι διὰ τὸ σπίτιν ὃ / που εἶχεν ἡ γυναῖκα του ἡ κερά Φρανγ-
γούλα κληρονομία ἀπὸ τὸν ποτὲ Μιχάλη Βοσκόπουλον καὶ / ἔτзин ἔδωσεν τὴν μπάρ-
τη τῆς ἡγου τὸ μερδικόν τῆς ἐκεῖνο ποῦ τῆς ἦκιζε τῆς ἄνωθεν Σταμά / τας ποῦ ἔχειν
καὶ τὸ ἀποδέλοιπο σπίτιν ἀγοραστὸν καθὼς γράφειν ἡ γραφήν τῆς καὶ εἶναι τὸ /

αὐτὸν σπίτιν ἢ πάρτη τζη τὰ ἔξε ρεάλια καὶ ἔτζι νὰ γροικᾶται τὸ ἐκεῖνον σπίτιν τῆς / αὐτῆς Σταμάτας νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν της καὶ ἀγοράν της καὶ διὰ κανένα / καιρὸν καὶ τύχει τινὰς καὶ δώσειν πείραξιν τῆς αὐτῆς Σταμάτας διὰ τὴν μάρτε τῆς λεγομένης Φρανγγού / λας ὁμπλιγάρεται ὁ ἄνωθεν Γεώργης καὶ ἡ συνβία του νὰ τὸν ἐμαντινιέρου εἰς πᾶσαν ἐνάν / τιο καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

/ — Γινάννης Λουρδᾶς — —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μην(ι)άτης νοτάριος ἔγραψα.

170

Κουντουβερνία

φ. 98^Γ

/ Φ 99

/ [+ Εἰς δόξ]αν [τ]οῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Αὐγούστου 29 / εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Φλου/[ρ]έντζας θυγάτηρ μαστρὸ Γεώργην Ἀμούρην λεγο-
μένου καὶ Καραγιάννη ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Φλου / ρέντζα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέ-
ρος τὰ δύο ἀδελφία Νικόλας καὶ Λίος Πολυκρέτηδες πέφτου εἰσὲ συνί / βασιν κουντου-
βερνίας παντοτινῆς καὶ δίνειν ἡ ἄνων εἰρημένην κερά Φλουρέντζα τῶν ἄνωθεν /
εἰρημένων δύο ἀδελφῶν Νικόλα καὶ Λίου τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ
πουρκίν της / εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Καλαμουριῶ τὰ σύνμπλια τοῦ μισέρ Ἀντωνά-
κην Μεντρηνοῦ καὶ Γλουμάκη / Καγιάφου τὸ ὅποιο ἀμπέλιον μετὰ τὴν ληνὸν του καὶ
τὸ χωράφιν ὅπου εἶναι χώρια ἀπόξων ἀπὸ / τὸ ἴδιον ἀμπέλιον ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ
εἰρημένην κερά Φλουρέντζα τὰ δίδειν τῶν ἄνωθεν δύ(ο) / ἀδελφιῶ παντοτινὰ χωρὶς
καμμιᾶς λογῆς πληρωμὴν μόνον μετὰ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες / καὶ ταιριασμοὺς
ὅπου ἀναμετάξουν τὸς ἐταιριάσασιν ἡγου οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες ἀπομείνου ὅτιν / τὸ
εἰρημένον ἀμπέλιο νὰ τὸ δουλεύου καὶ νὰ τὸ καλλιεργοῦσιν εἰς τὴν ὥραν του σὲ κά-
θεν κάματόν του / καὶ νὰ φυτέψουσιν ὅπου ἔχειν χωράφια διὰ φτέψιμον καὶ νὰ τὸ
καταβολεύγουσιν νὰ τὸ μπιτάρου / καὶ νὰ τὸ ἀναστήσουσιν καθὼς ἦτον καὶ πρωτύ-
τερου καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσου νὰ στέκην πάντα ἅπαν / τημένον. Ἐτζι καὶ τὸ χω-
ράφιν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες νὰ τὸ ξανκλίσουσιν καὶ / νὰ τὸ
παστρέψουσιν, νὰ τὸ τραφοκοπήσουσιν ἀτόρνου νὰ εἶναι πάντα ἀπαντημένον νὰ μὴν
μπαίνου / ζᾶ μέσαν καὶ νὰ τὸ δουλεύου καὶ νὰ τὸ καματεύουσιν εἰς τὴν ὥραν του νὰ
τὸ βάζου χειμωνικὸν καὶ κα / λοκαιρινὸν κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ κάνο οἱ αὐτοὶ